

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 , s. 75.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n70.pdf> (tilgået 06. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:70

#

Et nyt Beviis for Bibelens Guddommelighed.

Hidtil har man baaret sig saaledes ad. Man har sagt: den hellige Skrift er gudd. Aabenbaring, inspireret o: s: v: ergo maa der da være den fuldstændigste Harmonie imellem alle Efterretningerne indtil den mindste Ubetydelighed, den maa være det fuldkomneste Græsk o: s: v: o: s: v:.

Lad os nu engang tage Sagen paa en anden Maade. Gud veed dog vel nok hvad det er at »troe«, hvad det vil sige at fordre Troe, at det er at negte ligefrem Meddelelse at sætte en Dobbeltthed.

See nu slaar det til. Just fordi Gud vil, at den hellige Skrift skal være Gjenstand for Tro, og til Forargelse for enhver anden Betragtning, just derfor er der med Flid sørget for disse Uoverensstemmelser (som da forresten i Evigheden let ville kunne opløses i Overensstemmelser) derfor er det i daarligt Græsk o: s: v: o: s: v:.

Tag et andet Forhold. Gud som Verdens Styrer vil jo ogsaa være Gjenstand for en Tro, han vil, at Du og jeg skal troe, at han er den kjerlige Fader o: s: v:.. En Theorie, der vilde svare til hiin Harmoni-Theorie, maatte nu fordre, at Verden da ogsaa i den Grad var uden Dobbelttydighed, at man ligefrem kunde tage og føle paa, at Gud er Kjerlighed. Men saaledes er Verden saare langt fra at være. Og hvorfor er den ikke saaledes? Fordi Gud vil troes.

Saaledes ogsaa i Forhold til den hellige Skrift. Men »Troen« gik af Brug, den Lidenskabens Spænding som er Troen forekom Msk. en Overdrivelse – og saa vilde man, hvis man da overhovedet skulde indlade sig med at antage et aabenbaret Guds-Ord, man vilde, at saa maatte det være af den Beskaffenhed, at man ligefrem kunde tage og føle paa, at det er Guds Ord, der maatte være den fuldstændigste Harmonie overalt o: s: v:.

Man sparede ikke paa lærde Anstrengelser – nu ja, selv de lærdeste Anstrengelser ere dog ogsaa altid som Magelighed i Sammenligning med den Art Anstrengelse, hvilken er Troens.

[a] Man lærte jo ogsaa i Middelalderen, at de synlige Tegn i Sacramenterne vare for at »friste« Troen o: for ved Forargelsens Mulighed at danne den Modstand ud af hvilken Troen kan fremgaae derved, at den Enkelte vælger Troen, men der er intet ligefremt Forhold. – Clemens Alex. lærte, at den hellige Skrift brugte Allegorier – for at Kjætteerne ikke skulde forstaae den o: for at den kun kunde være for Troen.

[b] Og i videnskabelig Distraction gjorde man Gud til en temmelig dum Gud, der – fordi man selv har glemt hvad det er at troe, eller aldrig vidst det – ogsaa har glemt ell. maaskee ikke vidst, hvorledes man indretter Det, som skal være Gjenstand for »Tro«.